

PORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI:

Molnár Jenő

BUDAPEST, 1931 JUNIUS 1

✱

HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 11 ●
3177. SZÁM

Hajrá, választunk!

Programbeszéd,
amelyet mindenki elmondhat

Klebelsberg a kalapáccsal

Steinherz Rudolf
meg a rendőrszeni

Gaál Franciska a „Potyautas“-ban

Móra Ferenc novellája

Sziriusz szenzációs jóslata

Ára 50 fillér

PAJMA

Kongresszusok évadján

(Elmondja: a főrendező)

Messieurs, soyez bienvenus!...
Nincs boldogabb ma, mint én.
A program kész s a nagy menü
Ki van dolgozva szintén.
Reggel kilenckor: ébredő,
Utána: séta jobbra...
Az ott fenn: a Gellért-tető,
Ez itt: Petőfi szobra.
Oh Jesszus, oh Jesszus, oh Jesszus,
Fontos kongresszus!

Lieb' Herr'n und Damen, grüss Sie
A kedv magasba ível. [Gott!...
Kívánok hundertzwanzig-ot
Önöknek tiszta szívvel.
Már várja a friss dezsőné
És este finom banket.
E nap az édes öröme,
Mert holnap lesz az anket.
Oh Jesszus, oh Jesszus, oh Jesszus,
Híres kongresszus!

Wellcome, Myladies, Gentlemen!...
Hódolva hadd köszöntsük.
Áradjanak most el velem:
Tálalva már a lunch-ük,
Utána garden-party és
— Ezt pontosan kell tudni —
Holnap másfél órás ülés,
Ráérnek ott aludni.
Oh Jesszus, oh Jesszus, oh Jesszus,
Fényes kongresszus!

Siete benvenuto qui...
Evviva Mussolini!
Szerencsém van, oh Signori,
A díszebédre hini.
Mindössze tíz szerény fogás
És végül némi pezsgő...
Így legalább a dadogás
Részünkről nem ijesztő.
Oh Jesszus, oh Jesszus, oh Jesszus,
Hasznos kongresszus!

Szép májusi kongresszusok...
Mindig csak ezt szeretném.
Az ember bár alig szuszog,
De van dicső eredmény:
A külföld itt volt egy picit
— És olyan megható ez! —
Emlékét őrzi Deficit
Vagy népszerűen: „Cőresz”.
Oh Jesszus, oh Jesszus, oh Jesszus,
Drága kongresszus!

MOLNÁR JENŐ

HIPP, HIPP, HURRÁ, ITT A TELEVIZOR!

Amerikában tehát már a lakásán lát-hatja mindenki a színházi előadásokat, a mozit, a hangversenyt és minden eseményt, amelyet az úgynevezett *Televizor*-ral közvetítenek. Csekély fantáziával is magunk elé idézhetjük a közeljövő képét, amely valahogy így fog festeni:

I. A nyaraló feleség egy pesti bár műsorát hallgatja, illetve nézi és két műorszám közt fölfedezi férjét, a gazembert, amint ép a két (feszülő trikóban levő) műorszámot ölelgeti. Ezek után nagyon meg van elégedve önmagára, hogy már eleve gondoskodott a bosszuról, amely egy kisportolt fürdő-jampec képében van jelen.

II. A pártvezér nagyhatású beszédet mond egy népgyűlésen. A polgárok ámulva hallgatják, viszont a televizorral figyelő polgárok még nagyobb ámulattal

látják, amint kortések pénzt osztogatnak a hallgatóság tagjai közt.

III. A bankvezér negyvenéves jubileumát nagy bankettel ünneplik. Televizor segítségével látni, amint az asztal alatt ökölbe szorulnak a kezek.

IV. A fiatal házaspár nászúton van és hogy fokozzák a hangulatot, bekapcsolják a rádiót. Ebben a pillanatban mutatja be az egyke ellen harcoló francia kormány egészségügyi minisztere Párizs egyik szülészeti klinikáját, amint egy derék munkásné éppen hármas ikreket szül.

V. A híres bohózatíró új munkába fog. Felesége könnyű muzsikát kapcsol neki a rádión, hogy kedvre hangolja. A televizor egy képet mutat, amely férje egyik világotjáró bohózatának texasi premierjét közvetíti. A második felvonás végén egész sereg revolver reklámja a szerzőt. Többen a színpadra lépnek, majd nyugodtan hozzálátnak a színház lerombolásához. Kész a hangulat!

Hetek

Volt már Könyvhét, Gyermekhét, Orvoshét. És mindegyik szép erkölcsi sikerrel járt. Ami felbátorít bennünket, hogy a következő ötleteket vessük fel:

1. Még a szezon vége előtt sürgősen rendezendő volna egy *Színházi Hét*, vagyis olyan hét színházi est, amelyen megtelik a nézőtér.

2. *Ujságíró-hét* is kellene, vagyis olyan hat napja a hétnek, amelyen kizárólag hivatásos publicistáktól jeleznének meg cikkek az ujságokban.

3. A *Sztár-hét* gondolata se rossz, vagyis olyan hét, amelyen a hét sztár fellépti díja kevesebb, mint a színház egész bevétele.

4. *Divat-hét*, vagyis olyan hét, amelynek csak hat napján változik a ruha-, cipő-, kalap- és retikül-divat.

5. *Öröm-hét*, vagyis az a mesebeli hét, amelyen egyetlen számlát sem kézbesítenek a városi polgárnak.

BETHLEN, BUDAPEST
NEM AKAR BETÁRSULNI SZERZŐNEK A „SZÁZ NAP”-BA? ÍGY A BUKÁS OKVETLEN KI LENNE ZÁRVA.

MUSSOLINI és FORZANO

A nagy kézfogás

— Hozott Isten, Gaszton!
— Szívesen jöttem, István!
— Szóval: nincs köztünk elvi akadály.
— Nincs, de azért mégse szeretném, ha azt mondanák, hogy én olyan ál-ellenzéki vagyok, mint a te kivültámogató keresztényipártod.
— Dehogy vagy te ál-ellenzéki, Gaszton! Te egyszerűen Gaál-ellenzéki vagy.

A kultúra házőrzője

Kultúrtanya előtt
Elszántan áll Klébi,
S a kultúrkiadást
Viharosan védi.
Jaj, akit eltalál
Kultúrkalapácsa ...
Az se szorul többé
Orvosi tanácsra.

Egy kis társasjáték

I.

Feladat: Képezzünk ebből a 3 szóból: *egység, kétség, többség* egy összefüggő mondatot.

Megoldás: Hogy a választáson az egység pártjái lesz a többség, aziránt nem lehet kétség.

II.

Feladat: Ha Gaál Gaszton ellen Gaál Endre és Gál Jenő lépne fel, mit mondanának a választók?

Megoldás: Azt, hogy „nur die Gálok”?

III.

Feladat: Ha a színpadon a „Potyautas”-t játsszák, hány potyanéző lehet a nézőtérben?

Megoldás: Ez kizárólag a nézőtér befogadóképességétől függ.

BORSSZEM JANKÓ A SZÍNHÁZBAN

FIRHANG MÖGÖTT

POTYAUTAS-ban olyan bájosat és tehetségeset nem produkált a „Zeppelin”, mint amilyen *Gaál Franciska* a Zeppelin potyautasáról írt bohózatban. Franci vásott fiúruhában pöndörül be a színpadra, amely a léghajó szalónját ábrázolja és senkisé tudja, hogy a nadrágban egy híres színész nő rejtőzik. Mikor aztán *Góth Sándor*, aki egy amerikai hírlapírót játszik, tréfásan a „fickó” ülökéjére üt. A következő pillanatban ijedten kapja vissza kezét és meglepetten hebegi: „kisasszony...!”

Góth Sándor ebben a jelenetben a kritikusok egyöntetű véleménye szerint a legnagyobb művészekre emlékeztet, sőt a legnagyobb magyar művésznők egyikére — üt.

*

SZÓ VAN a vidám újdonságban egy lencséről is, egy lencséről, amely „nincs a karján, nincs a vállán, sem pedig a homlokán”, — mint egykor *Heltai Jenő* dalolta — hanem a csipő felett. Még pedig a potyautasként szereplő kis primadonna csipője felett. „Szerencse, szerencse, — dúdolja magában *Ráday Imre*, a „Zeppelin” kapitánya — hogy én tudom csak, hol van az a lencse” — és a második felvonás végén meg is mondja *Gaál Franciskának*, hogy hol van.

— Ebből a lencséből maga nem eszik!
— mondja *Franci*, míg ugyanakkor az egyik páholyban ülő bankár így sóhajtott fel:

— Nem vagyok ugyan *Ézsau*, de öszszes apai osztlékaimról lemondanék ezért az egy szál lencséért.

*

„VALAKI” a címe *Molnár Ferenc* új vígjátékának. Végre egy darab, amelynek a szerzője is — valaki! Persze annál jobban fogja megint rágcálni a sok pesti — senki.

*

FODOR LÁSZLÓ „Ékszerrablás a Váci uccában” című vígjátékát a pesti alvilág két hírhedt tagja nézte meg a napokban. Előadás után azt mondja az egyik:

— Mennyit kaphat a szerző ezért az ékszerrablásért?

— Jó pár ezer pengőt.

— Na, és nem lehet ezt leülni?

*

HEVESI SÁNDOR a múlt héten *Bernard Shaw* ról tartott előadást a *Vajda János Társaságban*. Mint *Londonból* jelentik, *Bernard Shaw* szokott csüfolódó modorában azzal viszonozza a dolgot, hogy lefordítja angolra *Hevesi Sándor* „*Falusi kislány Pesten*” című operettjét.

Ekszerrablás a Váci uccában

Fodor László,
a háromfelvonásos bűn
értelmi szerzője

Honthy Hanna,
a Váci uccai betörő
kedvese

Törzs Jenő,
trösztelnök (a még na-
gyobb betörő)

Hajrá, választunk!

*Mindenki úgy tesz, mintha nem tudná,
mi lesz a vége*

Tehát választunk. Kiket választunk? Képviseleket választunk. Kiket választunk meg képviselőknak? Azokat, akiket a budapesti pártklubok törzstagjai közül az úgynevezett vezetőség abból a célból jelöl ki, hogy képviselőkké válasszák őket. Kik járnak állandóan a pártklubokba? Részint azok a földbirtokosok, köztisztviselők, ügyvédek, papok és többszörös háztulajdonosok, akik most is képviselők. Részint olyan földbirtokosok, köztisztviselők stb., akik régebben vagy még egyáltalán nem voltak képviselők. Mért akarnak ezek az urak képviselők lenni? Mert egy képviselőnek fix fizetése van, ami öt évig biztos. Ezenkívül fix protekciója van a minisztériumokban, ha valamelyik atyafiát vagy a más atya-lányát akarja elhelyezni. De hiszen a választás pénzbe kerül, hát kifizetődik ez a jelöltnek? Mint mondtam, öt évig fixet húz a képviselő, ezért pedig érdemes valamit reszkírozni is.

Igen ám, de azt is hallani és a majdnem egy véleményre hangolt napisajtóban olvasni, hogy itt bizonyos elvekről, sőt ellentétes programokról van szó. Egyes kémeink rémhírszerű jelentéséből az is kiderül, hogy vannak ellenzéki pártok, amelyek „teljes elszántsággal indulnak harcba a kormány ellen”. Ha pedig így van, akkor mégse mehet babra a játék. Netalántán a nép érdekeiről is léssen szó az országdúló választási hadjáratban. Isten ments, hogy meggyanusítsuk a lelkes ellenzékét, de attól is mentsem Isten, hogy Bethlen híveitől a személyes becsvágyon kívül minden egyéb érdemet elvitassunk. De a látszatoknak ez a jóindulatú szemlélete nem sokban különbözik attól, amellyel a katonai gyakorlatokon felvonuló „ellenséges” csapatok mozdulatait szoktuk figyelni. Nagy lendülettel törnek egymásra, lövöldöznek is, csak ép hogy nincs magja a puskának. Markírozás az egész. Manőver végén lekerül a sapkákról az ellenséges jelvény és az összeolvadt két tábor békésen fogyasztja a menázsit.

Program? Ugyanazt mondja a kormánypárt (illetve a kormányzópártok, mert ezek is megsokasodtak), amit az ellenzék. Teszem azt: „a mostani súlyos gazdasági válságból meg kell találni a kivezető utat”, vagy: „erőink végső megfeszítésével mindent el kell követnünk, hogy a terhek alatt össze ne roppanjon a társadalom”, avagy: „közéleti tisztaság, józan takarékoság, bölcsesség és előrelátás mentheti csak meg az ezer sebből vérző nemzetet”. Kell ennél eszményibb program? És hozzá; milyen kényelmes! Föl lehet vele lépni egységespártinak ép úgy, mint független kiszagdnának, kereszténypártinak ép úgy, mint demokratának, belültámogató pártokívülinek ép úgy, mint kívültámogató pártonbelülinek.

Hohó, mondják azonban a benfentesek, ne tessék elfelejteni: van itt azért lényeges különbség. Például: a választójog kérdésében. Bethlen nem akarja a titkosat, az ellenzék viszont akarja. Hm, ez csakugyan komoly differencia. De a multkor meghallgattam Bethlent a Házban, aki emelt hangon jelentette ki, hogy ő elvben a titkosság híve. És emlékszem arra is, hogy Gaál Gaszton a titkosság elvi ellenségének vallotta magát, bár helyesli azt a gyakorlatban. Ekkor kezdett derengeni bennem valami. Úgy vagunk ezzel a titkossággal, mint az emberek szívével. A szegény ember mindig jószívű, adakozó. De ha gazdag lesz, akkor keményszívű, fősvény. Az ellenzék a titkos szavazást gyakorlatilag imádjá, mert hátha többséget hoz neki. A kormánypárt csak elvileg kacérkodik vele, arra a rettegetéshetőségre gondolva, hogy ha kicsöppen a hatalomból, legyen mivel visszaszerezni azt.

Szerény véleményem szerint egyetlen egy kérdést kellene föltenni a választók-nak: akarjátok-e a titkos szavazást, igen vagy nem? Tudnillik ma ez az egyetlen vitás kérdés. A többire nézve valamennyien egyetértünk. Akarunk-e jobb megélhetési viszonyokat? Igen. Akarunk-e alacsonyabb házbért, emberséges lakásviszonyokat? Igen. Akarunk-e több fizetést, munkabért, kevesebb adót, olcsóbb közüzemi díjakat? Igen. Akarunk-e olyan gondtalanul élni, mint a képviselő urak? Igen. Akarunk-e több búzát termelni? Nem. Akarunk-e öngyilkosok lenni? Nem. Akarjuk-e, hogy minden öt emberre egy közhivatalnok jusson? Nem. És így végig a mai élet minden problémájára egyforma a válasz. De a választójog titkossága dolgában határozott ellentétek vannak. Tapasztalatból tudom, hogy száz képviselőjelölt közül

kilencvenkilenc ellensége a titkosnak, ugyanannyi választó közül kilencvenkilenc ellensége a nyílt szavazásnak. Most tehát csak az a kérdés tisztázandó: több képviselőjelölt van-e az országban, mint választó? Ha — várakozás ellenére — a választók lennének többségben, a titkosságnak nyert ügye lesz.

Egy másik kérdést is föl kellene tenni a választóknak. A formula egyszerű: Bethlen legyen-e újabb öt évig a miniszterelnök vagy más? Az ilyen kérdést mindenki megérti és ha milliószor ellenzéki, akkor is őszintén fog rá felelni. Az elmúlt tíz esztendő alatt szélső ellenzékiektől nem egyszer hallottuk: Bethlen pótolhatatlan, Bethlent nem lehet megbuktatni, mert nincs, aki utána jöhetne. Hallottunk viszont (igaz, hogy csak négyszemközt és suttogva) olyan kormánypárti kijelentéseket, hogy „legfőbb ideje volna már, hogy Bethlent felváltsák”, meg hogy „a legnagyobb államférfi is elfárad és kimerül egyszer” és példálózta evvel-avval, tippeket is adtak... szerencsére nem került rá a sor, hogy kipróbáljuk őket.

Az ellenzék helyében én ezt mondanám:

— Tisztelt választópolgárok! Bethlen István már tizenegyedik éve kormányozza az országot. Gazdasági helyzetünk gyalázatosan rossz és a nép szegénysége egyre nagyobb. Ha így megy tovább, elpusztulunk. Ajánlom tehát nektek, szavazatok a kormány ellen, illetve támogassátok az ellenzék miniszterelnök-jelöltjét... (És itt következnek a nevek: Rassay Károly, Gaál Gaszton, Friedrich István, Peyer Károly, Fábíán Béla, stb.)

Ez értelmes beszéd. Persze, ha az egész ellenzék meg van győződve róla, hogy Bethlen Istvánnál nincs külön ember a miniszterelnökségre, hogy senki még csak megközelítően sem tudná úgy betölteni a nemzet vezérigazgatói tisztségét, akkor... nos, akkor minek ez az egész választási cécó?

Az én öregapám, akit kisdíák koromban egy színházi előadásra hívtam, azt mondta:

— Minek menjek én színházba, fiam, mikor előre tudom, hogy mi lesz a játék vége. Mert ha tragédiát játszanak, akkor meghal valaki a végén, ha meg komédiát adnak, akkor megnősül valaki a végén. Ezért adjak én pénzt?

Kormány, ellenzék, minden párt és minden választó pontosan tudja előre, hogy mi lesz a vége a választásoknak. És mégis úgy tesz mindenki, mintha nem tudná. Én a nagyapám tanítványa vagyok. Engem nem lehet becsapni. És ezennel zárt borítékba teszem a júniusvégi választások eredményéről szóló jóslatomat:

Megválasztatott: 210 kormánypárti és 35 ellenzéki (az utóbbiak is Bethlen kegyelméből).

MOLNÁR JENŐ

Pillanattfelvétel Európa piacáról a londoni gabonakonferencia után

vagy: aki még nem tudja, itt láthatja, milyen zseniális államférfiakkal áldotta meg az Ég boldog Európa népeit.

Szükség lesz rá

— Majd meglátod, fiam, egyszer még eljön az idő, amikor boldog leszel, hogy történelmet és földrajzot tanultál.

— Igazad van, papa. Amikor majd elkezdék keresztretjvényeket fejteni.

A házasság körül

— Tehát ön el akarja venni a lányomat.

— Ez a leghöbب vágyam.

— Nos, az én válaszom az ön vagyoni viszonyaitól függ, barátom.

— Micsoda véletlen!... Az én vagyoni viszonyaim tudniillik az ön válaszáától függenek.

Júniusi roham

Jelöltektől, kortesektől hangos hegy, völgy, róna,
Hej, ha köztük egy Rockefeller vagy csak Rothschild vóna!

Betört az elméncség a hirdetési rovatba

vagy: egy kis hülyeségért nem kell már operettszínházba menni

Néhány nap óta fogcsikorgatóan kínos feltűnést kelt egy cipősarokgyártó cégnek agyafúrt ál-elméncségtől verejtékező hirdetési reformja. Meg akarjuk könnyíteni a reklámelmebajnok munkáját és a következő mintákkal szolgálunk (érték nélkül és bérmentve):

ZERGE-

sund a Szakffy-féle gyógykvargli.

TETŰ-

relmetlen és ideges vagy. Használj dr. Flegma-féle idegerősítőt.

GÓLYA-

vagy izraelita: mind Sanyaró-féle fogpiszkálót használ.

FAJD-

emokrácia, világbéke, többtermelés, szánálás: csupa frázis. Legszebb jelszó: Éljen az ízléses gumi-reklám!

LÓ-

t-fut az ember naphosszat, de felüldíti egy korsó friss Napoleon-sör.

TEVE-

hetsz a pénzéért bármit, de okosan csak akkor adod ki, ha Sár-Porvárosban veszel telket.

VÉRCSE-

nevészedés ellen használd dr. Gedóhesz piluláit.

BÉKA-

nyarodsz a Tilinkó uccába, ott vár a „Csikarás” kocsma finom kosztja.

MARHA-

t, de nem égeti ki arcod a pompás Nyúzdy-féle krém.

ÖKÖR-

szemnél is kisebb fajkutya, konkurens gumisarak felavatására, kéz alatt eladó.

MAJOM-

kippur napja van, de a „Birsalma”-vendégió elfüggönyözött fülkéiben diszkrétan ebédelhetsz.

SAKÁL-

vinista ép úgy, mint a pápista hallá ezt, de mégis Kohn Mór divatüzletébe ment vásárolni.

HIÉNA-

zért is röhögök! Utólérhetetlen a „Boxmeccs és Fox-szekecs” című filmbohózat.

Minta-programbeszéd képviselőjelöltek számára

Raktáron lévő cikkeink közül van szerencsénk bemutatni az alábbi mintabeszédet, amelynek különös előnye, hogy mindenfajta jelölt elmondhatja, csupán a nyitva hagyott helyeket kell saját pártjának nevével, stb. kitölteni. Ime:

Mélyen tisztelt Polgártársaim!

Mikor a párt nevében megjelenek itt az Önök színe előtt, nagyot dobban az én hazaszeretettől izzó szívem, látva azt a határtalan lelkesedést és bizalmat, amellyel a nemzet szent érdekeit szolgáló pártom és személyem felé fordulnak. Legyenek róla meggyőződve, hogy a mi programunkban nem fognak csalódní. Mert a mi célunk: kivezetni ezt a sok bajjal küzködő országot a gazdasági nyomorúságból, tejjel-mézszel folyó Kánaánt teremteni a meglévő határok között, mindenki számára munkaalkalmat teremteni, a gazdának jó búaárat, a kereskedőnek sok vevőt, az iparosnak számos megrendelöt s valamennyiüknek hosszúlejárátú és lehetőleg kamatmentes kölcsönt biztosítani, a szabad pályán levőknek jólfizetett állásokat szervezni, a gazdasági és az ipari munkásoknak magas bért nyújtani, szóval: mindenkinek megadni a magáét.

De, hogy idáig eljussunk, mindenkéltől takarékosra van szükség. Mert, szeretett polgártársaim, csak egy takarékos állam tudja minden polgárát kielégíteni. Sok pénz kell ahhoz, hogy elnémuljon a tenger panasz és hogy valamennyien megtanuljunk újra mosolyogni. Ezt a rengeteg pénzt csak takarékosággal lehet előteremteni. Szűnjön meg tehát a tékozlás az egész vonalon! Ha így lesz, akkor az adózás elviselhetetlen terhei is enyhülni fognak s eljöhöt az az idő, amikor az adóknak, illetékeknek és egyéb közszolgáltatásoknak csak a felét vagy a harmadát fogjuk fizetni. Egyrészt tehát az állam gondoskodik atyai-

lag minden rendű és rangú polgáráról, másrészt a polgárság megszabadul a nyomasztó adóktól és így ismét rásüt az Isten életöt napja. Ezt az életöt napot azonban csak a párt uralma varázsolhatja elő, nem pedig a másik táboré, amely nagyhangú szólammokkal és be nem válható ígéretekkel maszlagolja a választókat. Én sokkal nagyobb véleményvel vagyok a választók szellemi képességeiről, semhogy ilyen otromba módon akarnám megnyerni támogatásukat.

Ezen a választáson döl el, szeretve tisztelt és tisztelve szeretett polgártársaim, vajjon egy szebb jövő rózsáligetébe vezet-e utunk, vagy sívár pusztaságba, ahol dögkeselyűk keringenek a levegőben. A mi pártunk, élén dicső vezérével, a feltámadást, az életet, a boldogabb jövőt hirdeti. Programunk tiszta és világos. Mindent a népért, semmit a nép ellen! Egy — mindenkiért, mindenki — egyért! Valljuk ama nagy igazságot, amely szerint „ki mint vet, úgy arat” és „jön még a kutyára dér”. Szentegyház keblünk belseje s az is marad, bár marcona poroszlók bösz hadiménekkal gázoljanak bele. A poklok kapui sem vehetnek erőt rajtunk, ha a-i választókerület polgársága is segíti magasra lobogtatni a zászlót, amelyre lángbetűkkel van felírva imádott vezérünk neve és a párt jelszava: „Boldog nép boldog országban!”

Mégegyszer óvom önöket a népbolondítóktól és a haza üdvére kérem, tiszteljenek meg engem bizalmukkal s tegyék le az én becsületos, szeplötlen kezembe a-i kerület mandátumát.

A nagymama

A mama

A lánya

A papa

Don Mohabim három veje

Írta:
MÓRA FERENC

Háromszáz egynéhány esztendővel ezelőtt egy Don Mohabim nevezetű kikeresztelkedett mór kalmár volt Andaluzia leggazdagabb embere. Abból is látnivaló, milyen gazdag lehetett, hogy mikor a moriszkókat kikergették az országból, őrá törtek először kórót a törvénykező emberek. Ki volt adva az ordré a sevillai alcadénak, hogy legelőbb az ő talpára kössön útlaput.

Don Mohabim azonban nemcsak földi javakban dúskálkodott, hanem minden világi dolgokban is nagyon expertus férfiú volt. Az arabok mindig híres kuruzslók voltak s az andaluziai kalmár a kincein kívül valami különös orvosi titkot is örökölhetett az őseitől. Úgy beszéltek, olyan csodálatos kenőcs van a birtokában, hogy akinek a markát azzal megkeni, az se hall, se lát többet s olyan hullajtós lesz az esze, mint a kilyukadt mákfej. Mi volt az igaz belőle, mi

se, azt most nehéz volna megállapítani, — az bizonyos, hogy Don Mohabimnak sohase kézbesítették ki a kilakoltatási végzést.

Fajrokonait már rég világgá kergették a jámbor spanyolok, aki nem akart menni, azt kegyes énekszó mellett megsütögették, neki azonban a hajaszála se görbült. Ménesei, gulyái szaporodtak, csüreiben aranydúccokat lapátoltak.

Nem is lett volna semmi baj se, ha a spanyol gályák ki nem hureolnak az újvilágból valami förtelmes nyavalyát, ami úgy ráijesztett a népekre, hogy még a csókolódzástól is elment a kedvük. Az orvosok kapkodtak fűhöz-fához, a nagy inkvizitor pedig felment a királyhoz.

— Uram, én megmondom neked, mért haragszik ránk az Isten. Kapzsi szolgálid elvontak az igazságszolgáltatás elől egy átkozott eretneket. Látomás tudatta velem az éjszaka, hogy az ég haragját csak Don Mohabim tűzhalálával lehet megengesztelni.

A király hívatta miniszterét, Lerma herceget és tudatta vele a nagy inkvizitor jámbor óhaját. A herceg meghajította magát, gyors intézkedést ígért, pár nap mulva azonban zavart hajlongással állított be a királyhoz.

— Baj van, felség. Az utolsó moriszkónak nagyon magas protektora akadt. Álmomban megjelent egy nagyszakállú ősz, öreg ember...

A király közbenevetett.

— Ugyan ne beszéljen, herceg! Hát magának is megjelent? És mondja, mit felejtett magánál? Mert nézze, nekem ezt a bőrzacskót hagyta itt.

Kifördította a zacskót és a herceg káprázó szeme elé kapta a kezét. Gyémánt-mogyorók, zafir-diók, rubinból való gránátalmák szikráztak az asztalon.

— Az utolsó mór királyok elrejtett kincei, amiket száz évig hiába kerestünk. Hát kívánhatok én magamnak igazhitűbb alattvalót ennél a moriszkónál? Nem vagyok bolond, hogy megsüsssem a karbunkulustojó tyúkot. Közölje kérem, a nagyinkvizitorral, hogyha eretnek kell neki, keressen magának három izgága grandot, de ezt a becületes arabot nem adjuk.

Így mentette meg Don Mohabimot a máglyától a király embersége, ami bizony elég elhamarkodott dolog volt. Az utolsó moriszkó nemcsak mint eretnek érdemelte volna meg a tűzhalált, hanem mint hazaáruló is. Akármilyen igaz kereszténynek játszottta meg magát a világ előtt, titokban a mohamedán szentekkel szürte össze a levét és mindig azon törte a fejét, hogy az ő segítségükkel hogyan lehetne a spanyol földet visszajuttatni Allah impériuma alá. És addig főzte a taplót, hogy egyszer neki is megjelent álmában a nagyszakállú, ősz, öreg ember, csak hogy persze ő mindjárt tudta róla, hogy az senki más, mint maga a próféta. Aminthogy az is volt, ami abból is megtetszik, hogy Allah üzenetét közölte a kalmárral.

— Édes fiam, csak te rajtad áll, hogy a Giralda erkélyéről megint Műezzin énekelje a világba a szúrát. A szegény emberek úgy is mind téged szolgálnak, mindenféle mesterek és árusok neked fizetik a sarcot. Most már csak az van hátra, hogy a spanyol büszkeséget is megalázd. Mihelyst a spanyol vitézség, a spanyol

költészet és a spanyol tudomány is beáll a te szolgálatodba, abban a percben elviszi az iblisz a gyaurokat és megint mink leszünk az urak Gibraltártól Iránig.

— Dehát hogy csinálhatnám én azt Uram, szegény tudatlan ember létemre? — fohászzkodott a kalmár.

— Azért adta neked Allah a lányaidat, hogy az ő szemükkel hódítsd meg azt, amit a kincseiden meg nem vásárolhatsz, — csattantotta össze a papucsát a próféta és visszautazott a tubafa alá.

Három lánya volt Don Mohabimnak, az egyiket hívták Mirandolának, a másikat Sonorának, a harmadikat Consuelának. Ez volt a legkisebb, olyan, mint a hold ezüst sarlója; Sonora olyan félhold korú volt, Mirandola azonban már a valóságos teliholdnak felelt meg. Ő járt minden esthajnalon ezüst korszóval a márványkútra, amit még az arabok hagytak ott a katedrális udvarán s őt rajzolta körül a legtöbb széptevő, mint szender pillék az oleander virágot. Mind azon könyörgött, hogy ő vihesse haza a megmerített ezüstkorszót, de Mirandola mindenkinek csak azzal felelt, hogy vont egyet a gömbölyű vállán.

— Mit érnétek vele, ha a kapuig elkísérhetnétek? Azon úgyse engedne be beneteket az édesapám.

Egyszer azonban talált a lány olyan lovagot, akinek a csillagszóró szemétől lángborult az arca.

— Jó uram, nehéz nekem ez a korszó, nem segítenél vinni? Majd meglátod, nem hagy jutalmazatlan az édesapám.

Don Mohabim csakugyan szívesen fogadta a lovagot. Megkínálta sorbettel a pálmafák alatt és megkérdezte tőle, nem volna-e kedve körülnézni a kincses házban.

— Nem érdekel engem a kincses házad, uram — állt fel büszkén a lovag, — Guzman de Forgola a én nevem, kardforgatás a mesterségem, mint minden ösömé ezer esztendő óta. Mit szólsz hozzá, ha bevallom, hogy szeretem a lányodat?

— Azt mondom, hogy jól teszed. Arra való a lány, hogy szeressék.

— Add őt nekem feleségül!

— Egy feltétel alatt. Csak úgy lehetsz ura a lányomnak, ha három esztendőre beszegődsz hozzám szolgának.

— Spanyol lovag csak királyokat szolgálhat — szegte fel fejét gőgösen.

— Akkor énhozzám beállhatsz, — simogatta Morisztkó nyugodtan a szakállát.

— Az én nagyapám volt az utolsó granadai emír.

Don Guzman lehorgasztotta a fejét, megakadt a szeme Mirandola piros papucsán, aztán a lelke is rajta veszett. Elhajította a kardját s lerántotta magáról a lovagruhát. Fel se vette három esztendeig, amikorra kitelt a szolgálata s hazavihette a várába a szép Mirandolát.

Akkorra már Sonora járt a kútra az ezüst korszóval és ő is hamar megtalálta a maga szender-pilléjét. Hosszúhajú, lányképzű fiú volt, alig mert ránézni a lányra, amikor odasúgta neki:

— Sonora, én meghalok érted.

— No ne siesd el a dolgot, — mosolyodott el a lány, — kérdezd meg az apámtól, mit szól hozzá?

— Hol találom az apádat?

— Fogd a korszóm, gyere utánam.

Don Mohabim éppen a csalogányokat hallgatta a rózsaligetben, mikor a lányképzű költő elébe állt.

— Uram, mondd meg nekem, bűn a rózsát szeretni, meg a napot, a csillagokat, meg a bülbül dalát?

— Nem hinném, — mosolyodott el az öreg, ezeket én is mind szeretem.

— Én pedig valamennyit egyszerre megtaláltam a te lányodban. Ha hozzám adod feleségül, gránátvirágokból vetek neki ágyat és mantillának lehozom számára a szívárványt.

— Te alighanem költő vagy, úgye?

— Az vagyok, uram, Gonzales Riosnak hívnak, ismerheted hírből a nevemet, királynék szoktak az én madrigáljaimon elaludni.

— No, azzal én nem nagyon dicsekednék a te helyedben, — köszöntött tréfásan a kalmár, — s előadta a költőnek a kikötést. Tessék három esztendeig az ő béresével egysorba kaszálni, aztán madrigálózhatnak, amennyit akarnak.

A költő ránézett a lányra, akinek arcán nyíltak a rózsák, szemében ragyogtak a csillagok s aki éppen úgy félrebillentette a fejét, mint mikor a fülemüle lesi a fészkekből, hogy jön-e már a párja. Természetesen vállalta a három esztendei béres-

kedést s mikor kitelt az ideje, vitte is Sonorát a fülemüle-fészekbe, amit a jó Don Mohabim bélelt ki pehellyel.

Esküvő után az ölébe vette Consuelát, a legkisebbik lányát és azt mondta neki: — Szemem fénye, kertem legszebb lilioma, az egyik nénédért megalázta magát előttem a spanyol vitézség, a másikért a spanyol költészet, tenéked a spanyol tudományt kell szolgálom tenned. De már a te esküvődet, Allah-uccse, nem a toledoi érsek áldja meg, hanem Bagdadból hozatom el a nagy-imámot, hogy dugja a szádba a mézes datolyát.

Nem hiába, hogy Consuela volt a három lány közül a legszebb, szerencsésje is akadt neki mindjárt az első kútra-menéskor. Két hidalgó is kapott egyszerre a korszájért, az egyik csupa selyembársony, akkora lúdtollal a csúcsos baretja mellett, amiből a vak is láthatta, hogy írástudó ember; a másik egyszerű fekete ruhát viselt, annak meg a puha fehér kezén látszott meg, hogy az is könnyű szerszámmal keresi a kenyerét s nem nagyon töri magát nehéz munkával. A vizes korsóért se nagyon viaskodott, egészen oda engedte vetélytársának, beérte ő azzal is, hogy hazáig a leány kezét cirógathatta.

— Kik vagytok, mik vagytok? — vette őket szemügyre Don Mohabim.

A cifrább kérő rugtatott előre.

— Az én nevem Juan Torilla, én vagyok öfelsége udvari csillagásza s úgy olvastam ki a csillagokból, hogy a sors engem szemelt ki e tökéletes ragyogású planéta kísérő csillagának.

Don Mohabim a szokott választ adta. Semmi kifogása a csillagász ellen, ha bezeugódik hozzá három esztendőre csizmapucolónak.

— Vállalom, uram, — felelte habozás nélkül a csillagász — s fogadom, hogy még úgy sohasem fénylett a csizmád, mint ha én pucolom.

Az öreg eretnek boldogan dörszölte össze a két tenyerét. Most már biztos, hogy megint müezzín fog kukorékolni a Giralván. Csak már a próféta megint látogatna el egy kis tere-ferére, hogy megüzenhetné Allahnak a jó hírt! Nevetve paskolta meg a lánya arcát.

— Hát te tuba galambom, vállalod-e?

A lány az apja szakála alá bujt és onnan puszogott ki:

— Én úgy szeretném apám, ha a másik senort is megkérdeznéd.

Don Mohabim csak most vette észre a fekete ruhás fiatal, aki egy márványoszlopnak támaszkodott.

— Ezt gondolod, lányom? Hiszen ő is hallotta a feltételt. Beszélj senor, van-e kedved hozzá.

— Szó sincs róla, Don Mohabim. Én csak a lányod ura és szolgája leszek, de tetőled nem fogadok el parancsot.

— Hát te különb embernek tartod magad, mint a többi? — ráncolta össze szemöldökét a kalmár.

— Különb is, — suttogta a lány. — Ez az igazi spanyol férfi.

— Micsoda? — dühödött fel az apa. — Hát Don Guzmant, meg Gonzalest, a költőt tán a gólya költötte?

— Még pedig valami mór gólya, — legyintett a fiatalember. — Az csak fattyú spanyol lehet, aki megalázkodással szerez asszonyt.

Don Mohabim reszketett az izgalomtól.

— Hátha a fele vagyonom neked adom?

— Hátha a spanyol koronával kinálnál, lennék-e cseléded csak egy napra is?

— Tudd meg, hogy az én ereimben régibb királyok vére folyik. Én a Boabdil unokája vagyok.

— Te meg tudd meg, hogy én meg annak a borbélynak az unokája vagyok, aki a Boabdil uraságot utóljára borotválta meg, mikor kiszaladt az országból.

— De hát ki vagy te tulajdonképpen, hogy ennyi gőg szorult beléd?

— Én Aeneas Parafucilli vagyok, a sevillai borbély.

Az utolsó moriszko kimeresztette a szemét, előrekapott mind a két kezével, alighanem a próféta köpenyébe akart belekapaszkodni, aztán arca bukott és föl se kelt többet.

Így mentette meg hazáját a sevillai borbély attól a szégyentől, amit az jelentene, ha most nem igazhitű keresztények köpködnének a szent Ferdinand szobra körül, hanem kutyahitű mozleminek. S a történelmi jelenet megérdemelte azt a négy vásznat, amelyiken a barcelonai képtárban ma is látható a megbűnhődött eretnek, a világszép Consuela, a megszegyenyült csillagász és a büszke borbély.

Curtiusi ugrás

Briand: Mire jó ez a nyaktörő mutatvány, kolléga úr? ... Rég elmúlt az az idő, amikor ilyen áldozattal kellett betemetni egy szakadékot.

Dob uccai választási-szótár

- Ajser* = nem hivatalos egységspárti.
Azeshpónem = izr. vallású Wolff-párti.
Baldóver = hivatalos jelölt.
Córesz = ellenzéki pártkassza.
Davenol = a pénztelen jelölt szalma-szábla kapaszkodik.
Ganf = főkortés.
Hóhem = aki nem lép fel.
Jomkippur = a választást követő nap.
Kanpec = pont záróra előtt fogy el a dohány.
Lehájem = a megválasztott képviselő üdvözlése.
Machlojka = pótválasztás.
Narr = Bethlen ellenjelöltje nyílt kerületben.
Ósámnú = demokratát ajánltunk és egységesre szavaztunk.
Picegepóre = jókívánság az ellenjelöltnek.
Róse = másra szavaz, mint akit ajánl.
Sóher = fajvédő ellenzéki.
Tamadoch = kormánypártinak fellépni titkos kerületben.
Végesrien = bankvezér ellenjelöltet kapni.

Löwinger és a névmagyarosítás

Blau azt kérdi a kávéházban a kártyapartnerétől:

— Miért olyan lehangolt, Löwinger úr?

— *Lesujt, hogy Scitovszky nem engedi meg a névmagyarosításoknál az i-vel és y-nal végződő nevek felvételét.*

— Mit bántja ez magát?

— *Mert éppen most akartam a zsidóshangzású Löwinger nevet megmagyarosítani.*

— Mire?

— *Löwyre.*

Az Orvoshét után

- Mi az Orvoshét eredménye?
 — Hét orvos keres egy beteget.

Operáció nélkül

— Mit szól hozzá, Kovács úr? ... Egy asszony férfité operáltatta magát.

Kovács szíppant egyet a Memphisből és keserves ábrázattal felel:

— Na és? ... Nálunk otthon már régóta a feleségem a férfi!

Becsületszó

— A becsületszavamra mondom: igaz, amit beszéltek.

— Mióta van magának becsülete?

— Megmondom. A méltóságos ifiúr édesapájának becsületszóra adtam kölcsön ötezer pengőt. Nálam maradt a becsületszava, — hát azt adom.

Curtius albumába

Sic itur ad —
Austria?

Két vidéki polgár nézi a pesti Kossuth-szobrot a Kossuth Lajos téren.

— Mért néz olyan szomorúan Kossuth? —
kérdi az egyik.

— Mert csak ez az egyetlen tér maradt az egész országban az eszméi számára.

Képzőművészet

— Mondd, papa, hogy kell csinálni szobrot?

— Te csacsi, még ezt se tudod?... Veszél egy darab márványt és a fölölegest lekalapálod róla.

A TANÍTÓ KÉRDELI MÓRICSKÁTOL...

HÍVJA A VENDÉGET A PINCÉRT...

KÉT VICÉC ÜL A VONATON.

ÖNAGYSÁCA BEMEGY A HELYSZERTŐHÖZ...

A SZOKASZOTT PROFESSZOR...

AZT MONDJA JÁNOS GAZDA...

KÖHN ÉS GRÜN ALSZONAK

Kedves Borsszem Jankó!

Kovács úr fölkeresi a szomszédját, Balog urat és azt mondja:

— Kérem szépen, legyen oly szíves elajándékozni a kiskutyáját.

— Ugyan mért, kérem? — kérdezi meglepetten Balog.

— Egész nap nincs nyugta tőle az embernek. Tegnap is, amikor énekórát vett a lányom, olyan ugatást vitt véghez, hogy majd megbolondultunk.

— Sajnálom, — feleli a szomszéd — de az ön kedves leánya kezdte.

EGYESÉGESPART, BUDAPEST

Az érettségik mennyiségtani írásbelije már el van törölve. Hát velem mi lesz?

NUMERUSZ KLAUZUSZ

NÉVMAGYAROSÍTÓ EGYESÜLET

Nem találják az urak furesának, hogy a névmagyarosítási mozgalom élén egy Lengyel áll?

SCITOVSZKY

Rothenstein Mór —

Gáspár
Antal
rajza

nem hagyja magát a választáson elejteni. Óvatosságból máris fölszerelte magát ejtőernyővel.

FEJBÓLINTÓ BÁLINT KÉPVISELŐ ÚR DALA A VÁLASZTÁSOK ELŐTT

Talpra polgár! Voks kell biz'a,
Választ újra Géza, Géza.
Kibukom-e, vagy maradok?
Ez a kérdés. Válasszatok!
Igérünk füt-fát és semmit nem teszünk,
Nem teszünk,
Ha majd a Házban benn leszünk.

Nagyok voltunk mostanáig,
Lébecoltunk mind egy szálly.
Most ellenben — aj, mész iz ma! —
Szorul kapca, szorul csizma.
Igérünk füt-fát és semmit nem teszünk,
Nem teszünk,
Ha majd a Házban benn leszünk.

Fényesebb a szónál a tett,
Mégis elmúlt fejük felett
Jónéhány év s az eredmény?
Kinyomtatni nem szeretném.
Igérünk füt-fát és semmit nem teszünk,
Nem teszünk,
Ha majd a Házban benn leszünk.

Sehonnai bitang ember,
Ki nem szavaz vagy ki nem mer,
Ki habozik, vagy ki tunya,
Mikor voksot kér a Kuna.
Igérünk füt-fát és semmit nem teszünk,
Nem teszünk,
Ha majd a Házban benn leszünk.

Hol melleink domborulnak,
A szavazók leborulnak
És potya-bor és sör mellett,
Ordítazzák neveinket.
Ilyet aztán öt évig úgy sem teszünk,
Nem teszünk,
Ha majd a Házban benn leszünk.

HeSZ Ferenc

AZ ÜZLETI VÁLSÁG HUMORA

— Azt hallom, hogy a mult héten öt-ezer pengőt kerestél Miskolcon.
— Na, egy kis tévedés van a dologban.
— Hogy-hogy?
— Először is: nem Miskolcon, hanem

Győrött, másodsor: nem a mult héten, hanem a mult hónap elején, harmadsor: nem ötezer pengő volt, csak ezer és negyedszer: nem kerestem, hanem vesztettem.

Nem fogjuk

nagyon hirdetni a Morisson-borotvapengét, mert annak kiváló minősége a legjobb propaganda a széleskörű elterjedésre. A Morisson-penge a legjobb svéd acélból készült és azért páratlan.

Álljon elő a rendőrzseni!

Kinek az agyában született meg Steinherz Rudolf ön-agonverettetésének piramidális meséje?

Egy elvetemült fickó kalapáccsal agyonvert a vonaton egy jómódú kereskedőt, aztán kirabolta és megugrott. Napokig nyomozta a rendőrség, az ujságok bőbeszédű és zavaros rémregény-stílusban közölték a büntény állítólagos lefolyását, okát, előzményeit és bonyodalmaikat. Valamelyik vidéki rendőrzseni agyában az a bizarr ötlet fogant meg, hogy Steinherz Rudolf — az áldozat — bérelte fel a tulajdon gyilkosát és agyonkalapáltatta vele a saját koponyáját. Ezt a hajmeresztő mesét sok százezer példányban kinyomtatták az ujságok és Fischl Frigyes — a rablógyilkos — Bécsben bujdosva föllegezte olvasta az akaratlanul szájába adott védekezést, amelyent még az ő tizenhét éves haramiafantáziája sem tudott volna kitalálni. Nem volt nagy kockázat, csak tíz fillért kellett adnia azért az ujságért, amelyben a legaprólékosabban meg volt írva, hogyan csalta Steinherz a hálózába a síhedert, mint vette rá az agyonverettetésre, mit ígért neki, hol és milyen körülmények közt találkozott vele, hogyan hajtotta végre a rémtettet, stb. A hangsúly itt nem az ujságon van, hanem azon a tényen, hogy egy szokásban lévő gyilkosnak mód és alkalom adatott az általa elkövetett bűncselekmény olyan utólagos megkonstruálására, a lelki indítékok olyan összeállítására, amely — miután a rablógyilkosságnak nem volt tanuja — mentesíthette őt a legsúlyosabb büntetéstől. Mondanom sem kell, hogy az a nagyon túlbuzgó Sherlock Holmes, aki az ön-agonkalapácsoltatás piramidális ötletét kiagyalta, nem ezzel a szándékkal sietett azt a kötelességüket teljesítő rendőri riporterekkel közölni. Őt is csak a nemes kötelességteljesítés sarkalta és jóhiszeműen igyekezett kezére járnai a büntető igazságszolgáltatásnak.

Emlékszem: azokban a napokban, amikor az egész országot, de a külföldet is nagy izgalomban tartotta ez a bűnkrónikában példátlan eset, figyelmeztettem több ujságíró társamat, hogy ne tegyék kritika nélkül magukévá a nyomozás adatait, mert csúfos felsülés lehet a vége. Ezt mondtam nekik:

— Hallgassatok rám. Megbízható emberektől tudom, hogy Steinherz életvidám és jómódú ember volt. Orvosoktól tudom, hogy olyan ember nem született erre a világra, aki a koponyája összezúzását el tudná viselni, mert már az első ütés után olyan szörnyű fájdalmat érez és ezzel kapcsolatban olyan vad életészton kerekedik föl benne, hogy minden erejével ráveti magát arra, aki megtámadta. A gyilkos azt mondja, hogy Steinherz tanácsára a ceglédi postán az áldozat örökét a bécsi orosz szovjetkövetség címére adta fel, abból a célból, hogy itt majd megkapja azt a címet, ahol a gyilkosság jutalmáért jelentkezhetik. Gondoljátok meg, kérlek... Valaki bemegy a postára és csomagot ad fel a szovjetnek. Mi történik? Abban a pillanatban megrohanják és letartóztatják. Azt mondjátok, hogy a ceglédi postán megállapították, hogy a gyilkos tényleg feladta a csomagot? Engedjétek meg, én ezt nem hiszem el. És azt se hiszem el, hogy Steinherz azért foglalkozott olyan sokat az élet-és balesetbiztosításokkal, mert agyon akarta üttetni magát. Engem például egy barátom, aki nem lakik Pesten, többször megkért, hogy érdeklődjem a biztosítási ügyei iránt, de ha — ne adj Isten! — véletlenül baleset érte volna, mégsem lehetett volna azt állítani, hogy „készült valamire”.

Kollégám részint kinevettek, hogy „megállapított tények” előtt konokul szemet húnyok, részint csodálkoztak, hogy egy biztosításra spekuláló ember ügye ennyire felizgat. Engem azonban más dolgok izgattak fel.

E l ő s z ö r : A jogérzetem és az a kollektív ujságírói felelősség, amelyben minden tollforgató osztozik, aki évtizedek óta áll a piacon (akármelyikünk ír és nyomtat ki valamit), tiltakozott az ellen a bűnügyi újítás ellen, hogy szokásban lévő haramiák pontosan értesülve legyenek azokról a föltevésekről, amelyeket rendőrök, jogtudósok és elmeorvosok fűznek a gonosztettükhöz. Az ilyen kikürtölés a ponyvaregényekhez szokott publikum idegeit kéjesen csiklandozhatja, de a nagy bűnök kibogozását s ezzel a megtámadott erkölcsi rend helyreállítását lehetetlenné teheti.

M á s o d s z o r : Ki adja nekem azt a jogot, hogy egy családapáról, csak azért, mert meggyilkolták, száz- meg százezer példányban azt írhassem, hogy „természetellenes hajlamai voltak”, hogy „erkölcsileg züllött fiatalemberekkel érintkezett”, hogy

azonkívül ilyen meg olyan piszkos üzletei voltak?... Bocsánat, egy monstruózus föltevés miatt mégsem lehet élő asszony férjét, élő gyermekek apját mint valami utolsó rongyot a szenzációéhségnek odavetni. Sőt: ha az a kecskeméti kereskedő csakugyan képes lett volna a képtelenségre, a heroizmusok heroizmusára, hogy a családja érdekében agyonkalapáltatja a koponyáját, akkor a szülői önfeláldozásnak ez előtt a megrendítő tragikumra előtt talán illenék megemlíteni a kalapunkat.

Harmadszor: Ha már az a szent „példányszám” a legfőbb fétis, gondolkunk arra, hogy egy rendőri botlás megkritizálása, egy hatósági tévedéssel való szembeszállítás van olyan érdekes és „szenzációs”, mint a legvérmesebb gyilkosság, vértől csöpögő sláger- és alcímekkel. A magyar sajtónak mégis csak az a jó néhány évtized volt a fénykora, mikor egy újságot az őszinte és bátor szókimondása, a mindenki lelkeében szunnyadó igazság megszólaltatása miatt vettek tíz- és tizezer-szám, nem pedig egy rablógyilkosság bestiális részleteinek vagy egy szerelmi kutya-komédia undok intimitásainak kitergetése miatt. Fogadok, tisztelt kolléga urak, hogy egy olyan napilapból, amely a kritika gyilkos kalapácsával lapította volna szét az ön-agyonkalapáltatás legendáját, legalább annyi példány kelt volna el, mint a kritikátlan riportokat közlő újságokból.

...Mindezeket pedig azért mondom el, mert azt olvasom az „Újság”-ban, hogy „Fischl Frigyes hónapokkal a gyilkosság előtt kijelentette, hogy emberölés révén is pénzt szerez, csak hogy Oroszországba tudjon utazni”, továbbá „megállapították, hogy Fischl semmiféle küldeményt nem adott fel Ceglédre”, hogy „a bécsi szovjetkövettség nem kapott Ceglédre órát” és hogy „Steinherz közvetlen a gyilkosság előtt új ruhát rendelt magának”, stb., stb.

Most pedig álljon elő az a vidéki rendőri lángész, aki az ön-agyonverettetés meséjét költötte és közölte. És kérjük, követeljük, sürgetjük, hogy minden riportlap nyomassa ki az arcképét is. Ahogy ez már szokás.

MOLNÁR JENŐ

— Hát ez mán miféle választás megest!... Az ember még csak ki se káromkodhatja magát. Hej, ha még egyszer az ellen az átkos bécsi kormány ellen lehetne szaválni!

Kortestanyán

— Tessék... Egészen elázott. És ez akarja támogatni a kormányt!

Olesóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

— Hogy lehet az, nagyságos úr?... Egy idő óta minden úriembernek lyukas hátul a nadrágja.

— Mert mindenki lecsúszik.

Választási népdalok

Kinek nincsen protektora, gubája,
Az olyat a kerület is utálja.
Menjen el a Pesthy Pálhoz magához:
Eressze öt legalább a
Húsos fazék szagához.

*

Az országban végestelen végig,
Plakáterdő piroslik meg kéklík.
Minden uccasarkon kettő-három, —
Lesz dolga a kiskutyámnak nyáron.

*

Az egyiknek sikerül, a másiknak nem,
A voks olykor nem tudja, kit akar.
Az egyik, az kimarad s a másik majd
benn
Alszik, — mily kényelmes hivatal!

*

Nem történt semmi, csak felléptem
csendben,
Gud nájt, gud nájt, gud nájt!
Nem történt semmi, csak elléptem
csendben,
Úgy fájt, úgy fájt, úgy fájt!

Ott fogsz majd sírni, ahol senkise lát,
Mért is követted el azt a nagy hibát,
Hogy felléptél itt, ahol Bethlen az úr,
S mint ellenzékit elverték cudarul.

*

Jaj de magas, jaj de magas
A tisztelt úr kalapja,
Van-e benne, van-e benne
Valami kis alapja?
Ha nincs benne kalap alá való agy,
Akkor gyere, mert jelöltnek való vagy.

*

Maros vize folyik csendesen,
Jelöltek is engem rendezen,
De Bethlenék másképp, másképp rendelik,
S megforgattak, mint egy trendelit.

Nem kell szappanozni,

vizet, szappant, ecsetet
használni, ha Dr. Morisson
borotvakrémet vesz.
Kapható minden szaküzletben

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Hármás családi öröm érjen tégedet június végén: te bokjál meg o választáson, o fiad oz érettségin és o lánygod edj strandkabinba!

— Kétszer örüljenek teneked o választók: elűször, amikor o pénzt osztogatod ki köztük és másodsor.

omikor mandátum nélkül hagyod el o ke-
reletet!

— Orvól o fültétellel örököljél te száz-
ezer pengüt, hodj mandátumot küll mo-
godnak szerezni ellenzéki programmal!

— Kilenc hónap mulva derülje ki,
miljen nadj hatással volt o te lángyodra
o vadevezés!

— Érettségi elütt állapítsák meg o te
lángyodrul, hodj túlérrett!

— Diplomáciai körökbe dicsérik meg
o te feleségedet, hodj elsűnek tette ma-
gáévá o leszerelési konferencia elveit!

VÁLASZTÁSI SZÍNHÁZ

„Meddig fogsz szeretni?”

Kérdezi a szavazó az új képviselőtől
„Mandátumrablás a váci kerületben”

A tettes egyelőre ismeretlen

„A választási törvény nevében”

vagy: „Aranyóra” láncsal és egyéb
igérettek

„A szénásszekér”

vagy: nincs az a megszállott kerület,
ahol még egy jelölt el nem férne

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

Eltűntek

a közüzemi mammutfizetések

Valószínűtlenül hangzik. Alig akarunk
hinni a fiúinknek. Esetleg nagyot hal-
lunk? Dehogy!

A jó Ripka megmondta. A jó Sipőcz
is megmondta. Mondván: tünjenek el a
közüzemi mammutfizetések!

És lőn, ahogy mondták.

Eltűnnek a közüzemi mammutfizetések.

Nincs többé csücske.

Nincs többé panasz.

Nincs többé kopasz fej. Amelyet meg-
csóvál a pesti polgár azo! miatt a
mammutfizetések miatt.

Ultimókor sorba előállottak a köz-
üzemi igazgató urak. Egy pillanatra még
felvillant kezükben mammutfizetésük
ezresbankóinak csücske. De a következő
percben már eltűntek.

Eltűnt a BESZKÁRT-igazgató úr
mammutfizetése. A gázgyári igazgató
úr is eltűnt. A többi közüzemi igaz-
gató úré szintén. És a többié is mind.

Egy röpké pillanatig még ott révedez-
zett a kezükben...

Aztán eltűnt.

Zsebüknek feneketlen mélységeiben.

Ave Sipőcz! Ajvé Ripka! Te snorrituri
salutant!

(H. F.)

A városházán

— Az ellenzék nagyon jókedvűen fo-
gadta a főváros legújabb elhatározását,
amely szerint a Tattersallt tizenöt évre
bérbeadta az Ügető Egyletnek.

— Jókedvűen fogadta?

— Igen. Többen énekelnéi kezdték,
hogy: kiskutya, nagykutya nem üget
hiába!

Az orvosok dilemmája

— Nem tudod, mi volt a főproblémája
a balatonfüredi Orvoshatékn?

— De igen. Az, hogyan lehet beva-
sainai manapság a kezelésért járó pénzt.

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTÖZSDE**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

Azok a takarékos franciák

Doumergue után *Doumer*-t választották meg elnöknek, hogy ne kelljen új táblát festetni a köztársaságnak. Egyszerűen törlik a volt elnök nevéből az utolsó három betűt. Nem hiába mondják, hogy takarékoság dolgában vezetnek a franciák. Csak aztán hét esztendő múlva is akadjon olyan elnökjelölt, aki miatt nem kell új cégtáblát festetni! Valamelyik *Doum* ez alapon nagy szerencsét csinálhat, az bizonyos.

Választási horoszkóp

Akik kimaradnak:

Dr. Senky János
Fejbólintó Bálint
Dr. Pitián Ernő
Csizmás J. István
Kijáry Gábor
Kisüst András
Dr. Talp-Nyalóky
Gusztáv
Vaczakh Illés
Háj Bálint

Akik bejönnek:

Dr. Nímand János
Biccenő Péter
Dr. Nimolis Tamás
Suba B. Gergely
Kilincs Döme
Szeszfőzy Gergely
Dr. Segesváry
Bránó
Nullay Z. Rómeó
Poczak Péter

Mint ebből az összehasonlító kimutatóból látható, mégis csak az érdeme-sebbekre esik a választás, hála a nép józanságának.

Ez is Pöstyénnek lesz jó

— A képviselőválasztások után erősen fel fog lendülni Pöstyénben az idegen-forgalom.

— Mért éppen akkor?

— Mert a sok önjelölt után ítélve, nagyon sokan megütik a bokájukat.

A tihanyi visszhangnál

Én: Igaz, hogy Dömötör Ödön Ősödön jelölt?

A visszhang: ... önjelölt.

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyék-szék- és mosdóberendezések. Ólomárúk, víz-, gőz-, légszűrőberendezések. Pipercikkek. Fayencemosdók, klozetcsészék, bidetek és ülődeszkák, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61
Telefon: 102-74

Dr. Kajdacsy szakorvos

VIII, József körút 2

Rendel: 10—4 és 7—8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

Van szerencsénk —

bemutatni *Senky Jánost*, kerületünk kiváló képviselőjelöltjét. Mint méltóztatnak látni, olyan remek fej, hogy még *Kongó*-ban is ritkítaná a párját. A jelölt úr arcán látható nyílás az a hely, ahova a m. kir. Dohány-jövedék gyártmányait szokta bedugni.

A műhely humora

A mult héten ismeretlen kézről humoros írást kapott a *Borsszem Jankó* szerkesztője. Közlésre ugyan nem volt érett, de figyelemreméltó kvalitásokat találtunk benne. Levelet írtunk a beküldőnek és biztattuk a további munkára.

Egy hét múlva újabb humoreszk érkezett. Szerkesztőnk még el sem olvasta, amikor a postás ötliteres borküldeményt kézbesített. A kéziratot is, a bort is (az utóbbit hálából a jó kritikáért) ugyanaz a személy küldte. Elolvastuk a kéziratot: jó volt. Megkóstoltuk a bort: ízlett.

Ezek után a következő levelet küldtük az új munkatársnak:

„Mind a két küldemény bevált. De meg kell jegyeznünk, hogy a humoreszket nem *pro literis*, hanem *pro litteris* közöljük.”

ARANYKÖPÉSEK

Az igazság olyan, mint a fiatal aszszony: kerülgetni szokták.

Az ember akkor kezd vénülni, amikor a tanácsára hallgatnak.

Ékszerben és becsületben egy jól sikerült utánzat sokszor jobban csillog, mint a valódi.

Sokszor csak azért mondunk igazat, mert lusták vagyunk hazudni.

Karádi Emil

Úriház dísz: A SZÉP KÖNYV
Szép könyv dísz:
AZ ÍZLESES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében
Budapest V, Vadász ucca 30 .

Egy kis üzlet a homokon

Útszéli csárda, — nem a Rózsa Sándor idejéből, hanem az ezerkilencszázharmincegyes betyárvilágból.

Borbás kocsmáros az ajtóban pipálgat, hol a fináncot, hol meg a végrehajtót magasztalja. Nemsokára ebéd ideje lesz és még egy szál vendég sem tévedt be a kocsmába. De finánc, meg végrehajtó már korán reggel fölkereste.

Így nem a legrózsásabb kedvében volt Borbás bátyánk, mikor az ajtó elé kanyarodott egy kocsi, melyről egy mokány kigázda szállt le. Kezében jó nagy szatyor volt, melyből kukoricacsutkával bedugaszolt üvegek kandikáltak ki.

— Aggyon Isten! — köszöntött be a kocsmába.

— Dícsértessék! — fogadta a kocsmáros. — Mivel szolgálhatok kendnek?

Tilinkó gazda, mert így hívták a jövevényt, lepakolta az asztalra a cók-mókját, kihalászott belőle egy kétliteres üveget és a kocsmáros kezébe nyomta, aki mérgében majd hogy földhöz nem vágta. Nem csoda... Vendéget várt és eladó tért be hozzá.

— Egy kis eladó pálinkám vána, — szólt Tilinkó, — vásárolja meg kend.

— Dehogy vöszök én most! Nem tudja-é, hogy nincs most a pálinkának ára, se fogyasztása? — szólt az öreg kocsmáros és jó nagyot húzott az üvegből, gondolván: legalább ingyért iszok egy kis pálinkát.

De most Tilinkó is elsütötte a nagy ágyút:

— Nem köll ezért mindjárt fizetni. Ráér majd, ha elméret kend...

— Hm, hm! — krárogott a pálinka után Borbás bátyánk.

A pálinka jól esett neki, de még jobban az, hogy hitelbe kínálják...

— Hát merre is lakozik kend? — szólt Tilinkóhoz, mert ezideig nem találkozott a két atyafi egymással.

— Öregátokházi vagyok, oszt erre szoktunk a városba bekerülni. Ittam én már kendnél, de úgy látszik, nem figyelte meg a képemet. Vögye kend mög ezt a kis pálinkát, három pengőért odaadom literjit, ötvenkét gerádos, van vagy kétszáz liter, nem köll neköm foglaló se, behozom az egészét.

Megtetszett Borbásnak, hogy ilyen nagyértékű portékát rábiznak. Nem sok alkudozás után megegyeztek, literenként két és fél pengőben. Borbás bátyánk még

áldomást is adott. Jó nagy pohár borral kínálta meg a vendéget. Gondolta magában: majd leiszod te az egész pálinka árát nálam, mire kifizetem. Tilinkó be is hajtotta a bort és megígérte, hogy dorozsmái vásár napjára, ami holnapután lesz, behozza a pálinkát. Majd a szatyorba berakta az üveget, aztán kiement. felült a kocsijára. Borbás jókedvre derülten kísérte a kocsioz.

Tilinkó már rágyújtott a pipára (jó Rétháti van benne), hogy elindul, mikor félvállról visszaszólt a kocsmárosnak:

— Halli-é kend, csináljunk még egy bótot. Ne vigyem én vissza ezt a kis pálinkát. Két liter van az üvegben, itt-hagyom kendnek, fizesse ki, azt se bánom: két pengőjével. Kéne egy kis aprópénz.

Borbás jókedvvel vette át az üveget. Négy pengőt kotorászott elő a zsebéből és felnyújtotta a kocsi. Tilinkó a lovak közé vágott és nemsokára csak porfelhő mutatta, hogy megtisztelte látogatásával a kocsmát.

— Anyjuk, gyere csak ki! — kiáltott a konyhába az öreg kocsmáros. — Nézd már, milyen kitünő italt vöttem két pengőért. A többit hitelbe adják. Kétszáz litert. Kóstold meg már, mama!

A néni keze szájához vitte az üveget. Alig húzott belőle, mosolyogva adta vissza:

— De jó kedve van kendnek! Hászzen ez nem pálinka, hanem víz!

— Ejnye, ejnye... az a betyár Tilinkó!... Hát nem a másik üveget vette ki a szatyorból...

— Ne mérgeleddjék kend, — csitította a káromkodó öreget az asszony — gondolja kend, hátha orvosságra kéne adni...

— De kívánom az Istentül, hogy ű is orvosságra használja azt a pénzt, amit kicsiholt tülem! — fohászodott Borbás kocsmáros a magasságos egekhez.

Kóró Imre

Ötnapos kirándulás Bártfára. Június 27-én Bártfa fürdőre ötnapos társas-kirándulást rendez a gyógyfürdő budapesti igazgatósága. Személyenként az utazási költségeken kívül 30 pengőbe kerül ötnapi elsőrendű ellátás, lakás, fürdő és szórakozás. Jelentkezni június 6-ig lehet Erdős József hirdetési irodájában (Budapest, Teréz körút 35. Telefon 125—58).

MAGA CSAK TUDJA INTIM SZIRIUSZ

milyen idők várhatók mostanában.

Sziriusz mester rágyújt egy rejtelmes „Szfinksz”-re és felel:

— Tekintettel a közeledő választásokra, depresszió nem lesz, de presszió annál inkább. A hőmérséklet, főleg a kortespénzek kifizetésekor, emelkedni fog, helyenként zseblázzal. Június utolsó he-

tében erős borulás várható, Bethlen lábai elé borulás persze. Az idő egyébként száraz lesz, úgy, hogy a korteseknek erősen kell majd öntözni a torkokat. Az ellenzék feje fölött növekvő felhőzet van ke-rekedőben.

Prognózis: Rengeteg ígérlet, a választások után bőséges becsapadékkal.

NÉV-VÉGI ÉRTESETŐ,

melynél fogva értesítem Kohn Mór balassagyarmati születésű budapesti lakost, hogy azon kérelmét, miszerint meglehetősen általános családi nevét Agfalvy-ra változtathassa (a név végén vakmerő módon y-t kérelmezve), elutasítom. Elutasító végzésemet azon egyszerű oknál fogva hoztam meg, mivel Kohn Mór a névmagyarosításnak még az elemi feltételeivel sem rendelkezik. Kohn Mór ilyen irányú ismerete elégtelen s erről a következő bizonyítványt állíthatom ki:

A hatósági bölcsességbe vetett
hittan elégtelen
Számolás elégtelen
(mert nem tud a következményekkel számolni.)
Földrajz elégtelen
(mivel még azt sem tudja, hogy egy Kohn-nak földrajzi névből képzett nevet felvenni tilos.)

Történelem elégtelen
(mert tudnia kellene, miszerint az olyan vakmerőségre, hogy egy Kohn „i” illetve „y” végződésű névre magyarosítsa a nevét, a legújabbkori történelemben nem volt példa.)

Felsőbb társadalmi osztályba nem léphet.

Kelt: Budapest, 1931 május.

(Olvashatatlan aláírás)

WEISZ MARISKA

V, LIPÓT KÖRÚT 22

Függönyök félélon

Selyemfényű szőnyegfonal
12 fillér

Biztatás

— Kérlek, Adolf, ezt az új sofört mégis csak kidobom. Már vagy négyezer forgott miatta veszedelemben az életem.

— Mondd, drágám, nem tennél vele legalább még egy próbát?

Az Andrassy úti divatüzletben

Egy pártonkívüli képviselőjelölt beszélget Komlós Sándorral, az Andrassy úti úridivatkereskedővel.

— Na és vesz fel a programjába? — kérdezi Komlós.

— Hát fölveszem a titkos választójogot, az adók leszállítását, a dugsegély eltörlését... és... és...

Itt hirtelen abbahagyta, mert az egyik fogason megpillantott egy remekbe készült trenchcoat-t, majd így folytatta:

— Na, és persze ezt is fölveszem.

HYPEROL

szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögő

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg
RÁKÓCZI ÚT 60
Kír. Udvari Hangszorgyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau“ csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép.
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá-rádló és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

3 óriás tubus
„OTO“ fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

6.

Egy gobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatáruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

Egy darab 13x18 méretű művészi kivitelű kép
H. Kemény Rózsai és Ujvári Margó
fényképészeti műterméből
I. Mészáros ucca 4, III. EM. 1

9.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszos fényképész-mű-
terméből. VII. Király ucca 51. sz.

10.

Egy darab „ERA“ lakkcipő ápoló
Egy darab színés cipő ápoló
Egy darab fekete cipő ápoló
Főlerakat: Budapest V, Katona József u. 31

11.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

12.

3 darab művészi levelezőlap
BRUNHUBER
udvari és kamarai fény-
képész műterméből, Buda-
pest VIII, Baross ucca 61.

13.

LABORI
fotóművészeti műterme
Budapest Gróf Tisza István ucca 18.
Egy darab 18x24 cm nagyságú
(Cabinet) művészfelvétel

14.

ARCAPOLÁS
Dr. **KÖRNERNÉ** kozmetikai intézetében
VII Erzsébet körút 52. Royal szállóval szemben.

Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ
június 1-i rejtvényszelvénye

A *Borsszem Jankó* mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Falurossza*, 2. *Magyarfaló*, 3. *Butaság*. — A megfejtők közül *Pogány Anna*, *Neumann Livia*, *Nagy Margit*, *Bernáth Ferenc*,

Kövesy Baby, *Lehel Tilda*, *Füsy Laura*, *Kovács Károly*, *Kiss Berta*, *Lovassy Endre*, *E. József*, *Haas Klára*, *Kraus M.-né* és *Kisteleki Ibolya* (előfizetők, és szelvénybeküldők) kapják a díjakat.

PESTI ALVILÁG

Na, mi lesz urak, mi lesz?

ESTILAPOK SZINDIKÁTUSA

Az a bizonyos pártonkívüli

- Na szervusztok, lányok... Holnap megyek a kerületembe.
- És milyen párti vagy, mucuskám?
- Pártonkívüli kormánytámogató.
- Hallod?... Mink nem fejeznénk ki olyan finoman magunkat, ha azt kérdeznék tőlünk, hogy — mi a programunk.

64. évfolyam, 11. (3177.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: **MOLNÁR EMIL**

A **BORSSZEM JANKÓ** előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Biró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII. Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

REXvillamossági, műipari és lakberendezési
üzletV., Dorottya ucca 9
Telefon: 824-04Csillárok minden stilben és ki-
vitelben. Magyar, német, francia,
angol és japán műipari árúk.**HOMAN** gáztűzhelyek, mérsékelt árak.**KÉRJÜK**t. előfizetőinket, szí-
veskedjenek a „Bors-
szem Jankó“ előfize-
tését megújítani, hogy
lapunkat tovább is
zavartalanul
küldhessük!**Kávéházban
Vendéglőben
Fodrásznál***követelje**a**Borsszem Jankót***Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**gyógyulást keresők kérje-
nek ingyenes tájékoztatót az**Elektromágneses
Gyógyintézet-től.**

Bpest VII, Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR*a liberális**polgárság lapja***Mindenki olvassa**

HIRDESSZEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND**CINKOGRAFIA**

VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,a magyar értel-
miség legkitű-
nőbb napilapját